

MARTA ŠTÁFLOVÁ

- Po celou dobu nahrávky zní hudba (Chorál 1).

1) Úvod (cca 15 sekund), nahrát, mluví jedna dívka z týmu

„Paní Marta Štáflová, přezdívána Tiki, zasvětila velkou část svého života skautingu. Během svého vyprávění se však krom jiného rozpovídala také o svém dětství, které prožívala za druhé světové války, a o rodičích a manželovi, které milovala.“

- Pouze hudba cca 3 sekundy

2) 0:58 – 1:14

„Já strašně moc vzpomínám na svou maminku ..... můj tatínek zemřel, když mu bylo 47 let.“

3) 2:08 – 2:15

„A já jsem ho skoro nepoznala, protože těžce umíral na souchotiny.“

4) 3:21 – 3:40

„Pak se pamatuju, že maminka ..... a maminka ho oblíkala do sokolskýho kroje.“

- Pouze hudba cca 3 sekundy

5) 7:31 – 7:57

„No byla ošklivá doba. Já se pamatuju ....., protože bylo stanné právo.“

6) 8:16 – 8:30

„A taky pamatuju, že jsme měli velký takový rádio .....trestá se káznicí nebo i smrtí.“

- Pouze hudba cca 3 sekundy

7) 18:53 – 18:56

„My jsme bydleli na nový poště.“

8) 19:10 – 19:21

„A maminka se doslechla .....měla hroznej strach.“

- Pouze hudba cca 3 sekundy

9) 20:20 – 20:41

„A najednou taková střelba ..... Nespali jsme až do rána.“

10) 21:06 – 21:10

„Ale prostě to byla nejstrašnější noc, kterou jsem kdy prožila.“

- Pouze hudba cca 3 sekundy

11) 8:50 – 8:52

„Pak jsem se dověděla.“

12) 11:17 – 11:26

„Že tam jsou dva v koženejch kabátech a Evžena tlučou, kopou do něj, mlátěj.“

- Pouze hudba cca 3 sekundy

14) 47:54 – 48:02

„Ale já jsem naštěstí taková optimistka. Manžel Evžen mi říkal, že jsem jeho sluníčko.“